

danne Foreninger, og derfor tror jeg, at det hele Spørgsmaal har overmaade lille Interesse, ogsaa set fra Købstædernes Synspunkt. Men naar man vil erkende, at en saadan Forretningsførelse, som gaar ud paa, at undgaa Denlæggelse af noget af Aarets Udbytte til et Reservecapital, i og for sig ikke er nogen hensigtsmæssig Forretningsgang, vilde det være uheldigt gennem Lovgivningen at komme til at begunstige, at præmiere en Forretning, som i og for sig er usund. Derfor anbefaler jeg dette til det høje Tings Velvilje, idet jeg skal henstille, om den foreslaaede Begrænsning af Forretningerne med Ikte-Medlemmer kunde findes billig.

Jeg kommer dernæst til at omtale Bestatningen af de juridiske Personer, som er omtalt i Vædringsforslaget under Nr. 28. Ogsaa der er der to ved Siden af hinanden staaende Vædringsforslag, nemlig Nr. 28 og 29. Forfælleren mellem disse er den, at det Forslag, jeg har været med til, at stille under Nr. 28, fastsætter ogsaa for juridiske Personer den faste Skatteprocent, nemlig 2 pCt., og naar vi gøre det, er det en ligefrem Følge af, at vi foreslaa Tinget at udstemme Lovforslagets § 2, der indeholder Bestemmelser om Skattevedtægterne, Ansættelsen af Skatteindtægterne og den deraf følgende Skatteprocent for Kommissionen. Naar vi ingen Bestemmelse deraf have, findes der i Kommunerne ingen lovlig Skatteprocent, for Landkommunernes Vedkommende i alt Fald ikke, og det vil altsaa ikke kunne anvendes. Derfor vilde vi ikke kunne følge Vædringsforslaget under Nr. 29, som giver Afgang til at bestemme juridiske Personer med den i Kommunen ellers gældende Skatteprocent; thi naar vi have udstemt § 2, findes der i Landkommunerne ingen Skatteprocent, der kan gøres anvendelig. Derfor maa vi nøjes med at blive staaende ved 2 pCt., den faste Skatteprocent. Noget andet er det, dersom man ved fortsat Behandling skulde kunne komme til Vedtagelse af § 2, der indeholder Afgang til at bestemme Regler for Tilvejebringelsen af en fast Skatteprocent i Kommunerne, saa vilde jeg for mit Vedkommende ikke have noget derimod, og det vilde være ganske naturligt i sig selv ogsaa, at juridiske Personer saa bleve bestattede efter den i Kommunen gældende Skat. Undtagelserne fra Bestatningen af juridiske Personer er opført under Nr. 30, og Meningen deraf vilde være Medlemmer let selv kunne se, det er nemlig denne, at man ikke gør Staten skattepligtig til Kommunen, uden for saa vidt den har Landejendom, Skove eller

egentlig Næringsdrift. Efter dette vil Staten altsaa komme til at skatte til Næserød Kommune, hvor den har en Klædefabrik, men ikke til de Kommuner, hvor den f. Eks. har en Jernbanestation eller andre offentlige Bygninger, som ere i det almene Interesse.

Jeg kommer endelig til det sidste Afsnit, som omhandler de almindelige Bestemmelser — jeg behøver for øvrigt ikke at omtale dem ret udførligt. Under Nr. 33 foreslaas det at affatte Lovforslagets § 12 noget anderledes, end selve Forslaget er affattet. Forfælleren er for øvrigt kun den, at medens Vigningen paa Aktieselskaber og juridiske Personer efter Lovforslaget skulde foregaa i Marts og April Maaned, saa have vi foreslaaet her at udsætte denne Skatteligning til Maj—Juni. Det er et rent Hensigtsmæssigheds-spørgsmaal, som navnlig spiller en Rolle for os paa Landet, hvor man helst vil have saa lidt kommunalt Arbejde som muligt at gøre i de travle Foraarsmaaned, kunne vi stubbe det noget længere hen paa Sommeren, saa have vi meget bedre Tid. — I Nr. 34 er der foreslaaet Strafferente for dem, der uden Grund refuserer med deres Skattebetaling. Bestemmelsen er en Følge af Klager, der ere indkomne fra forskellige Sider, og den vil vist kunne findes rigtig. — Det ærede Medlem for Storeheddinge (S. Scavenius) har stillet det store Forslag om Hartkornskattens Bortfalden i Løbet af 18—24 Aar. Jeg skal ikke omtale det, før det ærede Medlem har motiveret det. — Under Nr. 36 er der en Bestemmelse for Købstadkommuner med over 10,000 Indbyggere. Denne Bestemmelse gaar kun ud paa at gøre det samme for disse større Købstæder, som blev gjort for Kjøbenhavn ved Loven af 1ste April 1887, nemlig at fordele Vigningsarbejdet noget bedre. — Under Nr. 37 har Flertallet stillet et Vædringsforslag, som gaar ud paa at hjemle Ret for Sognevaadene til uden Amtsrådets Samtykke at forhøje Vigningen paa Formue og Lejlighed indtil Halvdelen af den samlede Kommuneskat. Naar vi have søjet dette til i nærværende Lovforslag, saa er det ikke saadan vilkaarlig hængt paa, men Grunden dertil er den, at der findes mangfoldige Kommuner omkring i Landet, hvor man nu paa Grund af de manglende Regler for den mellemkommunale Bestatning har maattet blive staaende ved en langt højere Hartkornbestatning, end man ellers vilde have. Ærede Medlemmer vilde jo straks kunne se, at naar en større Hartkornsejer ikke bor i Kommunen, og denne altsaa ikke kan saa